

РЕШЕНИЕ

№ 170

гр. Шумен, 21.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, II-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана К. Георгиева

при участието на секретаря В. П. И.

като разгледа докладваното от Диана К. Г.а Административно наказателно дело № 20223630200304 по описа за 2022 година

Настоящото производство е образувано на основание чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление № 21-0869-003613 от 15.12.2021г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД МВР – гр. Шумен, с което на Г. Д. Г., с ЕГН ***** от ***** са наложени две административни наказания: 1. „глоба“ в размер на 150 лева на основание чл.179, ал.1, т.5, предл.4 от ЗДвП за нарушение по чл.38, ал.2 от ЗДвП и 2. „глоба“ в размер на 50 лева на основание чл.183, ал.4, т.6 от ЗДв.П за нарушение на чл.104А от ЗДв.П. Жалбоподателят моли съда да постанови решение, с което да отмени изцяло наказателното постановление, като незаконосъобразно, поради неспазване на изискуемата от закона форма, противоречие с материалноправните разпоредби и съществено нарушение на административнопроизводствените правила и необосновано, като излага подробни доводи за това в жалбата.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно призован не се явява лично и не изпраща упълномощен представител. В деловодството на ШРС е постъпила писмена молба, с която моли за отмяна на атакуваното НП и са изложени подробни доводи за това.

Въззиваемата страна, редовно призована изпраща упълномощен процесуален представител, който оспорва жалбата и моли съда да отхвърли същата като неоснователна и да потвърди изцяло обжалваното наказателно постановление. Със съпроводителното писмо и в съдебно заседание моли да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН във връзка чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима**.

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, поради следното:

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Свидетелят В. В. Т. управлявал учебен автомобил „Мазда 323“, в който имало видеорегистратор. На 08.11.2021г. около 09.00 – 09,10 часа, свид. В.Т. управлявал учебния автомобил по бул. Симеон Велики в гр. Шумен, като се движел в посока от „Кьошките“ към площад Оборище. Навлизайки в кръстовището на бул. Симеон Велики с ул. Генерал Столетов, при зелена светлина на светофарната уредба, свид. Т. видял служебен автомобил с великотърновска регистрация да прави обратен завой без да спре и да го изчака, тъй като е насрещно движещ се автомобил. Наложило се свид. Т. да употреби рязко спирачки, за да не се ударят двата автомобила. Свидетелят Т. видял, че водача на автомобила, който направил обратния завой и му отнел предимството говорел по мобилния си телефон. Същият ден – на 08.11.2021г., свидетелят В.Т. „свалил“ запис от видеорегистратора, монтиран в учебния му автомобил и на следващия ден го депозирал в сектор „ПП“ при ОД МВР гр. Шумен ведно с писмена молба. Свидетелят ИЛ. СЛ. Г. – полицейски инспектор в сектор „ПП“ при ОД МВР Шумен прегледал записа от видеорегистратора, който бил предоставен ведно с молбата от свид. В.Т.. От писмената молба и от записа от видеорегистратора, свид. И.Г. констатирал, че фирмен автомобил, собственост на „Керпи“ ЕООД с рег. № ВТ91 52КР на кръстовището на бул. Симеон Велики и ул. Генерал Столетов в гр. Шумен извършил обратен завой, като отнел предимството на автомобила, движещ се направо, като по време на управлението си водача използва и мобилен телефон. Свидетелят Г. се свързал със собственика на фирмата, който посочил водача на фирмения автомобил. Свид. Г. предал на собственика на „Керпи“ ЕООД, водачът да се яви в удобно за него време в „Пътна полиция“ гр. Шумен. На 18.11.2021г. в сектор „ПП“ при ОД МВР гр. Шумен се явил жалбоподателя Г. Д. Г., който попълнил декларация за предоставяне на информация във връзка с разпоредбата на чл.188 от ЗДв.П, в която декларирал, че на 08.11.2021г. около 09,00 часа лек автомобил с рег. № ВТ91 52КР е бил управляван от него. Свидетелят Г. показал записа от видеорегистратора на жалбоподателя Г.Г., който потвърдил, че той е управлявал.

На същия ден – 18.11.2021г., свид. И.Г. съставил срещу жалбоподателя Г. Д. Г. АУАН бл. № 271176, в присъствието на свид. В.Т. и на свид. Й. Ж. Ж.. В обстоятелствената част на акта е посочено, че на 08.11.2021г. около 09.00 часа по бул. Симеон Велики на кръстовище с ул. Ген. Столетов, в посока към пл. Боровец управлявайки т. а. „Дачия Докер“ с рег. ВТ91 52КР, собственост на „Керпи“ ЕООД, като в посоченото кръстовище при разрешаващ зелен сигнал извършва обратен завой, за да продължи движението си в посока пл. Оборище като не пропуска движещия се в същото посока автомобил и го принуждава да спре. По време на управление на автомобил използва мобилен телефон без устройство,

позволяващо използването му без участие на ръцете. Актосъставителят посочил, че с горното деяние от страна на Г.Г. са нарушени разпоредбите на: чл.38, ал.2 от ЗДвП и чл.104А от ЗДв.П. Актът е подписан от нарушителят със следното възражение: „Не съм съгласен с описаното в акта. Без мое знание и съгласие към заснет с видеорегистратор.“

Впоследствие не се е възползвал от законното си право и не е депозирал допълнителни писмени възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка било издадено Наказателно постановление №21-0869-003613 от 15.12.2021г. на Началник сектор „ПП“ към ОД МВР гр. Шумен, с което на Г. Д. Г., с ЕГН ***** от ***** са наложени две административни наказания: 1. На основание чл.179, ал.1, т.5, предл.4 от ЗДв.П „глоба“ в размер на 150 лева за нарушение на чл.38, ал.2 от ЗДв.П и 2 . на основание чл.183, ал.4, т.6 от ЗДв.П „глоба“ в размер на 50 лева за нарушение на чл.104А от ЗДв.П.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя ИЛ. СЛ. Г., на свидетеля В. В. Т. - свидетел при установяване на нарушението и съставяне на акта, на свидетеля Й. Ж. Ж. – свидетел при съставяне на акта, както и от присъединените на основание чл. 283 от НПК, писмени доказателства. Изложената фактическа обстановка се изяснява и изгледания в съдебно заседание, запис от приложения CD-R диск. С най-голямо значение за изясняване на делото са показанията на свидетеля В. В. Т.. Съдът кредитира същите, тъй като са последователни, безпротиворечиви и логични, а и се потвърждават от предоставения запис на CD-R диск. Доколкото свидетелят В.Т. не се намира в никакви особени отношения с нарушителят, като дори не го познава и не извлича ползи от твърденията си, същият не може да се счита за заинтересуван или предубеден, при което за съда не съществуват основания да не кредитира дадените показания и приема същите за достоверни и правдиви. Показанията на свидетелят И.Г. – актосъставител също следва да бъдат кредитирани изцяло, тъй като се подкрепят от останалите доказателства по делото.

По делото като веществено доказателство е приложен запис на CD-R диск, отразяващ заснетото от видеорегистратора, в автомобила на свид. В.Т., кръстовището на бул. Симеон Велики с ул. Генерал Столетов в гр. Шумен, извършването на обратен завои от т. а. „Дачия Докер“ с рег. № ВТ91 52КР, както и обстоятелството, че водача на същия ползва мобилен телефон с лявата си ръка. Действително датата и часът на изгледания запис не отговарят на действителните такива, но свид. Т. в съдебно заседание даде показания, че не са сверени. При преглед „характеристики на файла“ се установи, че записът е „свален“ на 08.11.2021г. в 15,04 часа. При така установеното твърденията, изложени в жалбата, за недоказаност на нарушенията от обективна и субективна страна, следва да бъдат счестени за неоснователни и противоречащи на доказателствата по делото.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя, че не ставало ясно как актосъставителя е установил нарушенията, извършени на 08.11.2021г. и защо актът бил издаден чак на 18.11.2021г. Законодателят не

изисква нито, в АУАН, нито в НП издадено въз основа на него да бъде описан начина, по който е установено административното нарушение. АУАН е съставен десет дни след нарушението, тъй като е било необходимо време да бъде установен нарушителя – проведен е разговор с управителя на собственика на автомобила, кое лице го е управлявало, след което на водача е била дадена възможност да се яви в удобно за него, време в сектор „ПП“ при ОД МВР Шумен.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, от правна страна следното:

Наказателното постановление № 21-0869-003613 от 15.12.2021г. е издадено от компетентен орган - от Началник на сектор „Пътна полиция“ към ОД МВР гр. Шумен, съгласно заповед Рег. № 8121з – 515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи. В хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. При извършената служебна проверка съдът установи, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна.

В акта за установяване на административно нарушение, а в следствие и в наказателното постановление, вменените във вина нарушения са индивидуализирани в степен, позволяваща на санкционираното лице да разбере за извършването на какви конкретни нарушения е ангажирана административно-наказателната му отговорност, респективно да организира пълноценно защитата си, което той в крайна сметка е сторил в развитото се съдебно производство. Действително ръкописно изписания АУАН е малко нечетлив, но жалбоподателя е изгледал записа от видеорегистратора, актосъставителя му е разяснил за какви нарушения му съставя акта.

Производството е от административно - наказателен характер, при което е необходимо да се установи дали е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно - предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган. Според разпоредбата на чл.6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

По отношение, описаното в пункт първи на наказателното постановление нарушение, съдът установи следното: Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.2 от ЗДвП, при завиване в обратна посока, водачът пропуска насрещно движещите се пътни превозни средства.

От материалите по делото и най-вече от записа от видеорегистратора и от показанията на свид. В.Т. се установява по безспорен начин, че жалбоподателят управлявайки товарен автомобил, марка „Дачия Докер“, с рег. № ВТ91 52КР на кръстовището на бул. Симеон Велики и ул. Генерал Столетов в гр. Шумен при разрешаващ

зелен сигнал на светофарната уредба извършва обратен завой за да продължи движението си в посока към пл. Оборище като не пропуска движещият се в същата посока лек автомобил, управляван от свид. Т., поради което последния е задействал спирачната уредба, за да спре поради възможност от настъпване на ПТП. По този начин е създадена опасност за движението на управляваното от свидетеля В.Т., МПС. При правилно установена фактическа обстановка и доказано нарушение, административно наказващият орган е приложил и относимата административно наказателна норма. Това е така, защото с обжалваното наказателно постановление той е наложил наказание по чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП. Тази санкционна разпоредба повелява, че който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението се наказва с глоба от 150 лева. Правилно административнонаказващият орган е наложил наказание в единствено възможния фиксиран размер при отчитане на всички относими към деянието и дееца обстоятелства. Поради изложеното настоящата инстанция намира, че наказанието по пункт 1 от обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди.

По отношение на второто, описано в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление нарушение, съдът установи следното:

Правилно административно-наказващият орган е констатирал и нарушение на чл.104а от ЗДвП, като е отнесъл фактите към хипотезата на правната норма. От доказателствата по делото безспорно се установява, че жалбоподателя Г.Г. е извършил вмененото му във вина нарушение, а именно че е използвал мобилен телефон по време на управление на МПС без устройство, позволяващо използването му без участие на ръцете. Това се потвърждава както от записа от видеорегистратора, така и от показанията на свид. В.Т., който потвърди описаното в акта и посочи, че това нарушение, както и първото, се установяват визуално и са заснети от видеорегистратора му. Поради изложеното до тук съдът намира, че описаното и в пункт 2 нарушение на чл. 104 а от ЗДвП е било извършено от жалбоподателя Г..

Административно- наказващият орган, след като го е констатирал, правилно е наложил наказание "Глоба" на основание чл.183, ал.4, т.6 от ЗДвП, като размерът от 50 лева е императивно посочен в закона.

Правилно е било постановено и отнемане на общо 6 контролни точки, тъй като в чл.6, ал.1, т.9 от Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на МВР изрично е предвидено отнемане на 6 точки за използване на мобилен телефон по време на управление на превозното средство освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участието на ръцете на водача. По делото няма данни, а и не се твърди, че жалбоподателя е притежател на контролен талон "Водач на МПС без нарушения", за да се приеме, че попада в изключенията на чл. 6, ал. 2 от същата наредба.

Поради изложеното настоящата инстанция намира, че наказанието и по пункт 2 от обжалваното наказателно постановление следва да се потвърди.

Освен това, настоящият съдебен състав споделя доводите на административно - наказващия орган, че деянията не следва да бъдат квалифицирани като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Посочените в наказателното постановление нарушения са формални и признаците на съставите им не изискват настъпването на определен вредоносен резултат. Само по себе си това обстоятелство не води до извод, че обществената опасност от деянията е незначителна. Допуснатите от жалбоподателя Г. нарушения не се отличават от останалите нарушения от този вид, за да се приеме че обществената им опасност е явно незначителна. Имайки предвид вида на нарушенията и тенденцията на законодателя, породена от високата степен на обществена опасност на деянията за нарушение на правилата за движение по пътищата, да предвиди отпадане на възможността за приложение на чл.28 от ЗАНН за нарушения на ЗДвП, чрез разпоредбата на чл.189з от ЗДв.П., която макар и неприложима в конкретния случай, предвид датата на издаване на НП, се явява индиция за променения законодателен подход при правоприлагането спрямо нарушения на правилата по пътищата.

С оглед изхода на делото и направените искания от страните за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и адвокатско възнаграждение, съдът съобрази, че съгласно разпоредбата на чл.63д от ЗАНН, в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство, страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Според нормата на чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноски следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разносните разпоредбата на чл.63д, ал.5 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /както е в случая за ОД на МВР - гр. Шумен/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. Доколкото не е посочен конкретен размер на поисканото юрисконсултско възнаграждение, то съгласно разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определя възнаграждение на юрисконсулта, представляващ административнонаказващия орган - ОД МВР гр. Шумен по делото, в размер на 80 /осемдесет/ лева. Сумата следва да се присъди в тежест на жалбоподателя и да се заплати от последния по сметка на ОД МВР гр. Шумен.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 21-0869-003613 от 15.12.2021г. на Началник сектор „Пътна полиция“ към ОД МВР гр. Шумен, с което на Г. Д. Г., с ЕГН ***** от ***** са наложени две административни наказания: 1. „глоба“ в размер на 150 лева на основание чл.179, ал.1, т.5, предл.4 от ЗДвП за нарушение по чл.38, ал.2 от ЗДвП и 2. „глоба“ в размер на 50 лева на основание чл.183, ал.4, т.6 от ЗДв.П за нарушение на чл.104А от ЗДв.П, като правилно и законосъобразно.

ОСЪЖДА Г. Д. Г., с ЕГН ***** от ***** **да заплати** по сметка на ОД МВР гр. Шумен сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.37, ал.1 от ЗПП, вр. чл.27а от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____